

The background of the cover is a painting of a coastal town. On the left, a large cathedral with a prominent blue dome and several smaller domes stands on a hillside. Below it, a cluster of buildings with dark roofs is visible. In the center, a long, multi-story building with many windows sits on a hill overlooking the water. The harbor is filled with several small boats. The sky is a pale, hazy blue, suggesting a misty or overcast day. The overall style is that of a classic oil painting.

မောင်ပေါ်ထွန်း

ကမ္ဘာဂုဏ်

KANE & ABEL
JEFFREY ARCHER

ကမ္ဘာ့စာနယ်ဇင်းများ နှင့်ပုဂ္ဂိုလ်ကျော်များ ၏ ဝေဖန်ချက်

"ထူးထူးခြားခြား ဆွဲအားကောင်းသောစာအုပ် . ."

- EVENING NEWS

"ရိုက်မလောက်၊ ရောင်းတိုင်းစွဲမည့် ဝတ္ထု . . . အလွန် ဖတ်ပျော်သည် ။ အထူးဖတ်ကောင်းသည် ။ ဤဝတ္ထုကြောင့် ဂျက်ဖရီအာချားအဖို့ စာဖတ် ပရိသတ်သစ်များ မြောက်မြားစွာ တိုးပွားလာပေးမည် "

BOOK BUYER

"ဂျက်ဖရီအာချားသည် သူ၏ မြားအိမ်မှ ဤနောက်ဆုံး မြားကို ပစ်မှတ်တည့်တည့် ပစ်သွင်းလိုက်သည် ။ မမျှော်လင့်သော အလှည့် ကလေးဖြင့် အဆုံးသတ် ထားသဖြင့် အလွန် ဖတ်ကောင်းလှသည် "

- DAILY EXPRESS

"ကျွန်ုပ် ဖတ်ဖူးသမျှအနက် အကောင်းဆုံး ဝတ္ထုတစ်ပုဒ်ဟု ဆိုချင်သည် ။ ဖတ်မိသူတိုင်း ဧကန် စိတ်ဝင်စားရမည်ဟု အာမခံရဲပါသည် "

- OTTO PREMINGER.

"ယခုနှစ် စာအုပ်ရာသီတွင် ထွက်ပေါ်လာသည့် ဝတ္ထုများ အနက် ဆွဲအား အကောင်းဆုံး ဝတ္ထုတစ်ပုဒ်။ စာရေးဆရာသည် ကမ္ဘာ့စီးပွားရေး လောကကို အခြေခံကာ ပြောင်မြောက်စွာ ဇာတ်အိမ်ဖွဲ့ ထားပုံမှာ စာဖတ်သူတိုင်းအား ညှို့အားကောင်းလှသည် "

- THE BOOK SELLER

"စကားပြောနှင့် သရုပ်ဖော် အရေးအသားတွင် ဆွဲအားကောင်းခြင်း၊ ချောမော ပြေပြစ်ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံခြင်းတို့ ကြောင့် ဤဝတ္ထုသည် ခေတ်သစ် ဂန္ထဝင်စာရင်း ဝင်သည် ။ ဂျက်ဖရီအာချားသည် ကြီးမားသော ဇာတ်အိမ်ကြီးကို ပြောင်မြောက်သော ကလောင်စွမ်းဖြင့် ခြယ်မှုန်း နိုင်သောကြောင့် ခေတ်သစ် ကမ္ဘာကျော် စာရေးဆရာ တစ်ယောက်အဖြစ် ဖတ်ရကျိုးနပ်သော ဝတ္ထုဖြစ်သည် "

- WOLVERHAMPTON EXPRESS AND STAR

"စာအုပ်လောကတွင် ရုတ်ရုတ်သံသံ သတင်းကြီးသွားမည့် ဝတ္ထု . ။ လှုပ်ရှားမှုတွေ" တင်းကျမ်းပြည့် ပါဝင်သောကြောင့် ဖတ်ရှု၍ မပြီးနိုင် "

- PUBLISHERS WEEKLY

"စာမျက်နှာ ၅၆၀ ခန့်ရှိသော ဤဝတ္ထုကြီးကို တစ်ထိုင်တည်းနှင့်

အစအဆုံး ဖတ်ပစ်လိုက်မိသည် ပထမငါးမျက်နှာခန့်အထိ ဆက်၍ မဖတ်ပါနှင့်ဟု သတိပေးပါရစေ။ ဘယ်စံနှင့် ... တိုင်းတိုင်း တကယ် ပြောင်မြောက်သော အနုပညာ ဖန်တီးချက် တစ်ရပ် ဖြစ်သည် မှာ ထင်ရှားသည် ။ ဝတ္ထု အပြောကောင်းခြင်း အတွက်သာ ကမ္ဘာစာပေ "နိုဗယ်ဆု"ကြီးကို ချီးမြှင့်မည်ဆိုလျှင် ဤဝတ္ထုအတွက် ဂျက်ဖရီအာချားအား မလွဲမသွေ ချီးမြှင့်ရလိမ့်မည်"

- NEWCASTLE EVENING CHRONICLE

"ဗြိတိန်နိုင်ငံ၏ နံပါတ်ဝမ်း စာရေးဆရာ ဂျက်ဖရီအာချားသည် မာဂရက်မစ်ချယ်၏ "လေရူးသုန်သုန်"၊ ဂျွန်ဂျေဇာသီ၏ "သည် ဖော်ဆိုက်တေးဆဂါ" ဝတ္ထုများကြီးများ နှင့် တစ်တန်းတည်း ထားရမည့် ဝတ္ထုကြီးတစ်ပုဒ်ကို ရေးထုတ်လိုက်ပြန်ပြီ"။

- BBC 4 , PETE MURRAY

"ဂျက်ဖရီအာချားသည် ကျွန်ုပ်တို့ ခေတ်၏ အကြီးကျယ်ဆုံး စာရေးဆရာ ဖြစ်သည် မှာ ထင်ရှားသည် ။ ဤဝတ္ထုကြီးသည် အချိန်ကာလ၏ စမ်းသပ်မှုကို ကြံ့ကြံ့ခံနိုင်လိမ့်မည်"

- MANCHESTER EVENING NEWS

"ဤရာစုနှစ် အမေရိကန် ပြည်သူတို့ ၏ ခေတ်နှင့်ဘဝကို မျိုးဆက်နှင့်ချီ၍ တင်ပြထားသော ဝတ္ထုကြီး ဖြစ်သည် ။ ဇာတ်လမ်း၏ ဆွဲအား ကောင်းခြင်းမှာ အံ့ဩလောက် ပါပေသည် ။"

- BRISTOL EVENING POST

"ဂျက်ဖရီအာချားသည် ဤဝတ္ထုဖြင့် စာရေးဆရာ တစ်ယောက်အဖြစ် မှတ်တိုင် စိုက်လိုက်သည်။ ။ ဇာတ်အိမ် ဖွဲ့စည်းပုံ ကောင်းလွန်း၍ ဤမျှ ထူထဲသော ဝတ္ထုစာအုပ်ကြီးကို အဆုံးအထိ စိတ်ဝင်စားစွာ ဖတ်ဖြစ်ရသည် "

- GRIMSBY EVENING TELEGRAPH

"ကွယ်လွန်သူ စာရေးဆရာကြီး ဂျက်ဖရီအာချား၏ ဇာတ်အိမ်တို့လို ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးမှ သာ ရေးသားနိုင်မည့် ဝတ္ထုမျိုးဖြစ်သည် "

- YORKSHIRE POST

"ဂျက်ဖရီအာချားက ကလောင်စွမ်းပြ လိုက်ပြန်ပြီး၊ သူ့အား ထိပ်တန်း စာရေးဆရာ စာရင်းတွင် ဝင်စေမည့် မှတ်လောက် သားလောက်သော ဝတ္ထုဟု ဆိုပါရစေ "

- SHEFFIELD STAR

"တစ်ထိုင်တည်းနှင့် အစအဆုံး ဖတ်ဖြစ်သွားမည့် ဝတ္ထုဖြစ်သည်။ ။ ၄၈ နာရီအတွင်း ဘာအလုပ်မှ မလုပ်ပါနှင့်။ ။ ဝတ္ထုကောင်းတို့ ၏ ရသကို တကယ် ပေးနိုင်ပါလိမ့်မည်။ ကျွန်ုပ်အနေနှင့်တော့ တကယ့်ကို မြို့စားခံခဲ့ရပါသည် "

- HUDDERSFIELD DAILY EXAMINER

"ဂျက်ဖရီအာချားတွင် တကယ့် ပါရမီရှင်ဟု ခေါ်နိုင်လောက်သည့် ဇာတ်လမ်း ဖန်တီးမှု စွမ်းအားရှိသည် ။ သူသည် ဤဝတ္ထုဖြင့် သမ္မာကျမ်းစာ၊ ရှိတ်စပီးယား၊ ဟာရီးရော်ဘင်တို့ နှင့် အပြိုင်အရောင်းရဆုံး စာရေးဆရာ အဖြစ်သို့ ရောက်ရှိသွားသည် ".

- NOW

"ဇာတ်ပြော ကောင်းခြင်းအရာတွင် စံတင်လောက် ပါပေသည် ။ ဖတ်မိလျှင် လက်ကမချနိုင်သော ရှားရှားပါးပါး ဝတ္ထုကောင်း တစ်ပုဒ်ဖြစ်သည် "

- HULL DAILY MAIL

"ဂျက်ဖရီအာချားသည် " ၁၉၇၀ ပြည့် ဝန်းကျင်ကာလတွင် အတော်ဆုံး စာရေးဆရာ တစ်ယောက်အဖြစ် ထင်ရှားလာသူ ဖြစ်သည် ။ နောက်ဆုံး စာမျက်နှာအထိ စာဖတ်သူအား ဆွဲထားနိုင်အောင် စာရေးကောင်းသူ ဖြစ်သည် "

- GUMERIES AND GALLOWAY STANDARD

"ကမ္ဘာ့ရန် ဝတ္ထုကြီးသည် ကြီးကျယ်သော ဝတ္ထုကြီးဖြစ်သည် ။ ရောင်းတိုင်းစွဲ စာရေးဆရာ တစ်ယောက်၏ အသစ်ထွက်လာသော

လက်ရာမွန် ဝတ္ထုကြီးဖြစ်သည် ။ ဤဝတ္ထုကို ကမ္ဘာ့စာဖတ် ပရိသတ်
များ စွာတို့ က နှစ်ခြိုက်စွာ ဖတ်ရှုကြလိမ့်မယ်။ စံတင်လောက်သော
ဝတ္ထုကြီး တစ်ပုဒ်ဖြစ်သည် "

- EASTERN DAILY EXPRESS

မိတ်ဆက်စကား

(၁)

ပထမဦးစွာ ဤ "ကမ္ဘာ့ရန်" ဝတ္ထုကြီးကို ရေးသားသူ စာရေးဆရာ "ဂျက်ဖရီအာချား"အား စာဖတ်သူများ နှင့် မိတ်ဆက်ပေးရန် ဘာသာပြန်သူမှာ တာဝန်ရှိပါသည်။ ။

အဘယ်ကြောင့် ဆိုသော် သူ့ဝတ္ထုများကို ယခင်က မြန်မာလို တစ်ကြိမ်မျှ မပြန်ဆိုခဲ့ကြ ဖူးသေးပါ။

ဤ "ကမ္ဘာ့ရန်" ဝတ္ထုသည် မြန်မာစာအုပ်စင်ပေါ်သို့ ရောက်လာသော သူ၏ ပထမဦးဆုံး မြန်မာဘာသာပြန် ဝတ္ထုဖြစ်ပါသည်။ ။

ကမ္ဘာကျော် စာရေးဆရာ ဂျက်ဖရီအာချားအား စာဖတ်သူများ နှင့် ပထမဦးဆုံးအကြိမ် မိတ်ဆက်ပေးခွင့် ရသောကြောင့် "ဘဝတက္ကသိုလ်" နှင့် ဘာသာပြန်သူတို့ က အထူးပင် ဂုဏ်ယူ ဝမ်းမြောက်ကြောင်း ဖော်ပြလိုပါသည်။ ။

(၂)

ဂျက်ဖရီအာချားသည် အင်္ဂလိပ် အမျိုးသား ကမ္ဘာကျော် စာရေးဆရာတစ်ဦး ဖြစ်သည် ။ သူ့ကို ၁၉၄၀ ပြည့်နှစ်က ဆမ်းမားဆက်နယ်တွင် မွေးဖွားခဲ့သည် ။ ယခုအခါ သူ့အသက်မှာ ၄၃ နှစ်မျှသာ ရှိပါသေးသည် ။

သူသည် "ဝယ်လင်တန် အထက်တန်းကျောင်း" "ဘရာဆင်ရို့စ်ကောလိပ်နှင့်" "အောက်စဖို့ တက္ကသိုလ်" တို့ တွင် ပညာသင်ကြားခဲ့သည် ။

သူသည် ကမ္ဘာကျော် စာရေးဆရာ ဖြစ်မလာမီက နိုင်ငံတကာ အားကစား သမားတစ်ယောက် ဖြစ်ခဲ့သည် ။ ၁၉၆၃ - ၆၆ ခုနှစ်များ တွင် အင်္ဂလန်နိုင်ငံကို ကိုယ်စားပြု၍ နိုင်ငံတကာ အပြေးပြိုင်ပွဲများ တွင် မီတာ ၁၀၀ တန်း၌ ထူးချွန်စွာ ဝင်ရောက် ယှဉ်ပြိုင်ခဲ့သူ တစ်ဦးဖြစ်သည် ။

၁၉၆၆ ခုနှစ် နောက်ပိုင်းတွင် "ဂရိတ်တားလန်ဒန်ကောင်စီ" ၌ အသက်အငယ်ဆုံး အမှုဆောင် လူကြီးအဖြစ် အမှုထမ်းခဲ့သည် ။ ထို့ပြင် ၁၉၆၉ မှ ၁၉၇၃ ခုနှစ်အထိ အင်္ဂလန်နိုင်ငံ အောက်လွှတ်တော်၌ အသက်အငယ်ဆုံး ပြည်သူ့လွှတ်တော် ကိုယ်စားလှယ် အဖြစ်လည်း သုံးနှစ်တာမျှ ဆောင်ရွက်ခဲ့သည် ။

ဂျက်ဖရီအာချားအား နိုင်ငံတကာ အားကစားသမားနှင့် ပြည်သူ့လွှတ်တော် ကိုယ်စားလှယ်ဘဝမှ ကမ္ဘာကျော် စာရေးဆရာ တစ်ယောက်ဘဝသို့ ရောက်လာအောင် ဖန်တီးလိုက်သော ဖြစ်ရပ်မှာ အတော်ပင် စိတ်ဝင်စားစရာ ကောင်းသည် ဟု ဆိုနိုင်ပါသည် ။

ဖန်လာပုံမှာ ဤသို့ဖြစ်သည် ။

၁၉၇၃ - ခုနှစ်တွင် ကနေဒီယံ ကုမ္ပဏီ၌ ဒေါ်လာတစ်သန်း ရင်းနှီးမြှုပ်နှံရန် စီးပွားရေးသမား အပေါင်းအသင်းများက ဂျက်ဖရီအာချားအား တိုက်တွန်းကြသည်။ သို့ဖြင့် သူက "ပွပေါက် တိုးပြီ" ဟု ယုံကြည်ပြီး ရှိစုမဲ့စု ဒေါ်လာတစ်သန်းကို အစုရှယ်ယာ ပါဝင်ကာ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံ လိုက်သည်။

သို့သော် နောက်တစ်နှစ်ခန့် ကြာသောအခါ "စကော့တကန်ယာဒ်" စုံထောက် အဖွဲ့ကြီးမှ တာဝန်ရှိပုဂ္ဂိုလ်များ သူထံသို့ ရောက်လာကြပြီး "လူကြီးမင်း မြှုပ်နှံရင်းနှီးထားတဲ့ အစုရှယ်ယာတွေ တစ်ပြားမှ တန်ဖိုးမရှိတော့ဘူး၊ အားလုံး ဘာမှ အသုံးမကျတဲ့ စက္ကူစုတ်တွေ ဖြစ်ကုန်ပြီ . . ." ဟူ၍ ပြောကြသည်။

ဤသို့ဖြင့် ဂျက်ဖရီအာချားမှာ သန်းကြွယ်သူဌေး ပေါက်စကလေး ဘဝမှ သည် "ဖွတ်ကျော့ ပြာစု၊ ခရဆံကျွတ်" ဘဝသို့ နေ့ချင်းညချင်း ရောက်ရှိသွားတော့သည်။

ဤအကျိုးဆက်ကြောင့်ပင်လျှင် သူသည် နောက်နှစ်တွင် ပြည်သူ့ လွှတ်တော် ကိုယ်စားလှယ် အဖြစ်မှ လည်း ရပ်နားလိုက်ရသည်။

ဂျက်ဖရီအာချားသည် မိမိ စီးပွားရေး ပါးမဝ၍ အစုရှယ်ယာ အလိမ်ခံလိုက်ရသည် ကို အကြောင်းပြုပြီး ' Not A Penny More , Not A Pennny Less ' (တစ်ပဲနိမ့် မပိုစေရ၊ တစ်ပဲနိမ့် မလျော့စေရ) အမည်ဖြင့် ဝတ္ထုတစ်ပုဒ် ရေးထုတ်လိုက်သည်။

ယင်းဝတ္ထုကို ၁၉၇၆ ခုနှစ်တွင် အင်္ဂလန်နိုင်ငံ၊ ဂျီနေသန်ကိပ် စာအုပ်တိုက်မှ ထုတ်ဝေခဲ့ရာ ယနေ့အထိ ရိုက်မလောက် ရောင်းတိုင်း စွဲနေဆဲ ဖြစ်သည်။

ထိုအချိန်မှ စ၍ ဂျက်ဖရီအာချား၏ ဘဝလည်း လုံးဝ ပြောင်းလဲသွားခဲ့ပြီး စာရေးဆရာ ဘဝသို့ ရောက်ရှိ လာခဲ့တော့သည်။ ။

ထိုနောက် . . . ၁၉၇၇ ခုနှစ်တွင် သူ၏ ဒုတိယမြောက် ဝတ္ထုတစ်အုပ် ဆက်လက် ထွက်ပေါ်လာခဲ့သည်။ ။

ယင်းဝတ္ထုမှာ "Shall We Tell The President" (သမ္မတကြီးကို အသိပေးလိုက်ရမှာ လား) ဖြစ်သည်။ ။

ဤဝတ္ထု၏ ဂယက်မှာ ပထမဝတ္ထုထက်ပင် စိတ်ဝင်စားစရာ ကောင်းသေးသည်။ ။

ကြောင့် ဆိုသော် ကွယ်လွန်သူ အမေရိကန် သမ္မတဟောင်း ဂျွန်အက်ဖ်ကနေဒီ၏ ဇနီးလည်း ဖြစ်၊ ကွယ်လွန်သူ ဂရိသင်္ဘော လုပ်ငန်းသူဌေးကြီး အရစ္စတိုတယ် အိုနာစစ်၏ ဇနီးလည်း ဖြစ်သူ ဂျုက္ကလင်း (ကနေဒီ) အိုနာစစ်သည် ဤဝတ္ထုကို အကြောင်းပြု၍ ကမ္ဘာကျော် စာအုပ်တိုက်ကြီး တစ်တိုက်၏ အတိုင်ပင်ခံ အယ်ဒီတာ အဖြစ်မှ နုတ်ထွက် သွားခဲ့ရသောကြောင့်ပင် ဖြစ်သည်။ ။

ဖြစ် ပုံ မှာ ဂျုက္ကလင်း အိုနာစစ်သည် ၁၉၇၅ ခုနှစ်ခန့်မှ စ၍ အမေရိကန်နိုင်ငံ၊ နယူးယောက်မြို့၊ ဗိုက်ကင်း စာအုပ် ထုတ်ဝေရေးတိုက် (Viking Press) တွင် လစာကောင်းကောင်း ဖြင့် အတိုင်ပင်ခံ အယ်ဒီတာအဖြစ် ဝင်ရောက် လုပ်ကိုင်ခဲ့သည်။ ။

ထိုအတွင်း ဂျက်ဖရီအာချား၏ ဖော်ပြပါ ဝတ္ထုကို ဗိုက်ကင်း စာအုပ်တိုက်မှ ထုတ်ဝေရန် ဝယ်ယူ လိုက်သောအခါ ဂျုက္ကလင်းက ယင်းဝတ္ထုကို မထုတ်ဝေဖို့ အုပ်ချုပ်ရေး အဖွဲ့သို့ ကန့်ကွက်စာ တင်သည် ။ သူမအနေဖြင့် ယင်းသို့ ကန့်ကွက်ရသည့် အကြောင်းမှာ ယင်းဝတ္ထုတွင် သူမ၏ မတ်ဖြစ်သူ (ကွယ်လွန်သူ သမ္မတကနေဒီ၏

ညီငယ်) အထက်လွှတ်တော် အမတ် အက်ဒွပ်အမ် ကနေဒီ (တက်ဒီကနေဒီ)သည် ၁၉၈၃ ခုနှစ်တွင် အမေရိကန်နိုင်ငံ၏ သမ္မတဖြစ်လာပြီး သူ၏ ကွယ်လွန်သူ နောင်တော် နှစ်ဦးကဲ့သို့ပင် လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ရန် ကြံစည်ခံရကြောင်းကို စိတ်ကူးဖြင့် ဇာတ်လမ်းဆင်ထားရာ ဤလုပ်ရပ်သည် မိမိနှင့်တကွ ကနေဒီ မျိုးဆက်ဝင် မိသားစုအားလုံး၏ ဂုဏ်သိက္ခာကို ထိခိုက်စေသည် ဟု သူမက ယူဆသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ။

သို့သော် စာအုပ်တိုက် အုပ်ချုပ်ရေး အဖွဲ့က သူမ၏ ကန့်ကွက်ချက်ကို လက်မခံဘဲ ပယ်ချခဲ့သဖြင့် သူမကလည်း သတ္တိရှိစွာပင် အလုပ်မှ လုံးဝ နုတ်ထွက် လိုက်တော့သည်။ ။

ဤဂယက်ကြောင့် "သမ္မတကြီးကို အသိပေး လိုက်ရမှာ လား" ဝတ္ထုမှာ လည်း နေ့ချင်းညချင်း ကမ္ဘာကျော် သွားခဲ့သည်။ ။ စာရေးဆရာ ဂျက်ဖရီအာချားမှာ လည်း လက်ဖျားငွေသီးပြီး ကမ္ဘာကျော် စာရေးဆရာ တစ်ယောက် ဖြစ်လာခဲ့တော့သည်။ ။

ဤသည် မှာ ဂျက်ဖရီအာချားနှင့် ပတ်သက်၍ ဘာသာပြန်သူ သီရိသမ္မု အကျဉ်းချုပ် အတ္ထုပ္ပတ္တိပင် ဖြစ်ပါသည်။ ။

(၃)

စာရေးဆရာနှင့် မိတ်ဆက်ပေးပြီးနောက် ဤဝတ္ထုအကြောင်းကို ဆက်လက် ပြောပြလိုပါသည်။ ။

ဤဝတ္ထု (Kane and Abel သို့မဟုတ် "ကမ္ဘာရန်") သည်

ဂျက်ဖရီအာချား၏ တတိယမြောက် လက်ရာဖြစ်သည် ။ ၁၉၇၉ ခုနှစ်တွင် စတင်ထုတ်ဝေပြီး တစ်မဟုတ်ချင်း ကမ္ဘာကျော် သွားသဖြင့် "နိုင်ငံတကာ အရောင်းရဆုံး နံပါတ် "ဝမ်း" ဝတ္ထု (The Number One International Bestseller) စံချိန်တင်ခဲ့ရပါသည် ။

ဤဝတ္ထုသည် နိုင်ငံတကာ ဟိုတယ်လုပ်ငန်းနှင့် ဘဏ်လုပ်ငန်းတို့ ကို ပလ္လင်ခံကာ အားပြိုင် ဇာတ်ကောင်တို့ ၏ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟများ နှင့် အပြိုင်အဆိုင်၊ အတိုက်အခိုက်၊ အချစ်အမုန်း၊ အလွမ်းအဆွေး၊ အပျော်အရွှင် ဘဝအထွေထွေကို ဇာတ်အိမ် ကျယ်ပြန့် ကြီးမားစွာဖြင့် အထူးပီပြင်စွာ ဖွဲ့ဆိုဖော်ကျူးထားသည့် ဘဝ မြင်ကွင်းကျယ် ဝတ္ထုကြီး ဖြစ်ပါသည် ။

တစ်နည်းအားဖြင့် ဆိုသော် . . . ကမ္ဘာ့စီးပွားရေး လောကမှ အကြီးကျယ်ဆုံး လုပ်ငန်းရှင်ကြီး နှစ်ယောက်တို့ ၏ မွေးဖွားလာသည့် နေ့မှ ကွယ်လွန်သည့် နေ့အထိ ဘဝတစ်လျှောက်လုံး အပြိုင်အဆိုင် သူနိုင် ငါနိုင် ရုန်းကန် တိုက်ခိုက် လာခဲ့ကြပုံများ နှင့် ၎င်းတို့ ၏ အလွမ်းအဆွေး၊ အချစ်အမုန်း၊ အပျော်အရွှင် စုံလင်စွာဖြင့် ဇာတ်လမ်း ဆင်ထားသော ဝတ္ထုကြီး တစ်ပုဒ်ဟု လည်း ဆိုနိုင်ပါသည် ။

ဤဝတ္ထုအကြောင်းကို ဘာသာပြန်သူ အနေဖြင့် ဤမျှသာ ပြောလိုပါသည် ။

စာရေးဆရာ ဂျက်ဖရီအာချားနှင့် ပတ်သက်၍ နောက်ဆုံး သတင်းကောင်း တစ်ခု ပါးလိုပါသေးသည် ။ သူသည် မကြာမီကလည်း "The Prodigal Daughter 'အမည်ဖြင့် ဝတ္ထုတစ်အုပ် ရေးသား ထုတ်ဝေခဲ့ရာ ယင်းဝတ္ထုမှာ လည်း ကမ္ဘာကျော် "Time"

မဂ္ဂဇင်းကြီး၏ အရောင်းရဆုံး စာရင်းတွင် ဖော်ပြခံခဲ့ရပြီး ကမ္ဘာ့စာဖတ်
ပရိသတ်များ လက်မလည်အောင် ဖတ်ရှုနေကြသော ဝတ္ထုတစ်ပုဒ်ပင်
ဖြစ်ပါသည်။ ။

(၄)

ဤဝတ္ထုကို ပြန်ဖြစ်အောင် ပြန်ဆိုပါဟု စာရေးသူအား အကြိမ်ကြိမ်
အားပေး တိုက်တွန်းခဲ့ကြသော စာရေးဆရာ မောင်မိုးသူနှင့်
စာရေးဆရာ ကျော်ထက်ထွန်းတို့ အား အထူးကျေးဇူး တင်ပါသည်
။

ထို့ပြင် လက်ရေး စာမူများကို ဖတ်ရှု သန့်စင်ပေးခဲ့သော ညီမောင်
ဦးသောင်းဖေ (ဌာနစုမှူး၊ ဝါဇီရုံးချုပ်) ၏ ကျေးဇူးကိုလည်း
မှတ်တမ်းတင် လိုပါသည်။ ။

မောင်ပေါ်ထွန်း

(၁)

ပိုလန်နိုင်ငံ

ဆလိုနင်မြို့ကလေး

၁၉၀၆ ခုနှစ်၊ ဧပြီလ ၁၈ ရက်

အမျိုးသမီး၏ အော်ညည်းသံသည် အသက်ထွက်တော့မှ ပင်
ရပ်သွားသည်။ ထို့နောက် ကလေး ငိုသံပေါ်ထွက်လာသည်။ ။

လူငယ် မုဆိုးကလေးသည် တောထဲ၌ ယုန်လိုက်ရင်း လုံးဝ
မမျှော်လင့်ဘဲ ရုတ်တရက် ကြားလိုက်ရသော အသံများကြောင့်
အထိတ်တလန့် ဖြစ်သွားမိသည်။ ။ အမျိုးသမီး၏ နောက်ဆုံး
အော်ညည်းသံလေးလား၊ သို့တည်းမဟုတ် ကလေးငယ်၏ ပထမဆုံး
ငိုသံလေးလား . . . ဆိုသည် ကိုပင် ဝေခွဲ၍ မရ။

သူသည် အသံလာရာသို့ မျက်ကလူး ဆန်ပျာ လှည့်ကြည့်လိုက်သည်
။ အန္တရာယ် တစ်ခုခုနှင့်များ ကြုံရတော့မှာ လား . . . ဟူသော
စိုးရိမ်စိတ်က သူ့စိတ်အာရုံကို ဖုံးလွှမ်းနေသည်။ ။ ဒဏ်ရာ နေသော
တိရစ္ဆာန် တစ်ကောင်ကောင်များ ဖြစ်လေမလား ဟူသော
အတွေးကြောင့် သူ့မျက်လုံးများက ဟိုဟိုဒီဒီ ကျိုးကန်းတောင်းမှောက်
ရှာဖွေကြည့်ရှုနေမိသည်။ ။

ယခုလို ငြိမ်ငြိမ်သက်သက် အော်ညည်းနေသော တိရစ္ဆာန်မျိုးကို

သူတစ်သက်တွင် တစ်ကြိမ်တစ်ခါမျှ မတွေ့မမြင်ခဲ့ရစဖူး။

ခြေကို ဖော့နင်းလျက် အသံလာရာသို့ သတိကြီးစွာဖြင့် လျှောက်လာခဲ့သည်။ ။

စူးစူးဝါးဝါး အော်သံသည် လေးလေးပင်ပင် ညည်းတွားသံသို့ ပြောင်းလဲသွားသည်။ ။ သူသည် သည် လို ညည်းတွားတတ်သော တိရစ္ဆာန်မျိုးကို လုံးဝမတွေ့ခဲ့စဖူး။ တကယ်တော့ သည် အသံသည် တိရစ္ဆာန် တစ်ကောင်၏ အသံနှင့် လုံးဝမတူ။

ထို့ကြောင့် တိရစ္ဆာန်သည် အကောင်သေးကလေးသာ ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု တွေးလိုက်မိသည်။ ။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် နေ့စဉ်နေ့တိုင်း ယုန်သားချည့် စားနေခဲ့ရသည် မှာ ကြာပြီ။ ယနေ့ ညစာအတွက် မစားရစဖူး ဟင်းစား တစ်နပ်တော့ ရကောင်း ရနိုင်ပေတော့မည်။

မုဆိုးကလေးသည် ထူးဆန်းသော အသံလာရာ မြစ်ကမ်းနားဆီသို့ ခြေကိုဖော့နည်းကာ အပြေးကလေး လျှောက်သွားသည်။ ။ သို့သော် တစ်ခါတည်း တန်းတန်းမတ်မတ် လျှောက်သွားခြင်းတော့ မဟုတ်။ သစ်ပင်တစ်ပင်တွင် ပြေးကပ်လိုက်၊ တစ်ဖန် ရှေ့ဆီသို့ လှမ်းကြည့်လိုက်ဖြင့် သတိနှင့် လျှောက်သွားခြင်းမျိုး ဖြစ်သည်။ ။

အမဲလိုက်လျှင် ဟင်းလင်ပြင်တွင် ဘယ်တော့မှ မနေနဲ့ ဟူ၍ သူ့ဖခင်က အမြဲတမ်း သတိပေးခဲ့ဖူးသည် မဟုတ်လား။

တောစွန်သို့ ရောက်လာသည်။ ။ မြစ်ဘက်သို့ ဦးတည်နေသော လျှိုမြောင်လမ်းဆီသို့ လှမ်းမျှော်ကြည့် လိုက်သည်။ ။ အတန်ကြာကြာ နားစိုက်ကြည့်ပြီးမှ စောစောက အသံသည် တိရစ္ဆာန် တစ်ကောင်၏ အော်ညည်းသံ လုံးဝမဟုတ်ဆိုသည် ကို အခိုင်အမာ သိလိုက်ရသည်။ ။

သူသည် တောစပ်အလွန် လျှိုမြောင် လမ်းဝအထိ သတိနှင့် ဆက်လျှောက်လာသည်။ ။

သူ့ရှေ့ မလှမ်းမကမ်းတွင် အမျိုးသမီး တစ်ယောက်ကို ဘွားခနဲ မြင်လိုက်ရသည်။ ။

အမျိုးသမီးသည် ခြေနှစ်ဖက်ကို ကားရားကြီး ဖြန့်ကာ ခါးအောက်ပိုင်းတွင် အဝတ်အစား ဗလာကျင်းလျက် မြက်ခင်းပြင်တွင် ပက်လက်ကြီး လဲနေသည်။ ။

မုဆိုးကလေးသည် သည် လို အဖြစ်မျိုးကို တစ်ခါတစ်ရံမျှ မတွေ့မမြင်ခဲ့ရစဖူး။

သူသည် အမျိုးသမီးအနီးသို့ ပြေးကပ်သွားပြီး ဝမ်းဗိုက်ကို ငုံ့ကြည့်လိုက်သည်။ ။ သို့သော် လက်နှင့်တော့ လုံးဝမတို့ ရဲ့ . . .! မထိရဲ၊ သူတော်တော်ကလေး ကြောက်နေသည်။ ။ အမျိုးသမီး၏ ပေါင်ကြားထဲတွင် မြင်လိုက်ရသော အရာကတော့ ကြိုးလိုလို တစ်စုံတစ်ရာဖြင့် ချည်နှောင်ကာ တစ်ကိုယ်လုံး ခွဲကျိပေကျိနေသော နီတွတ်တွတ်နှင့် မွေးကာစ ကလေးငယ် တစ်ယောက်။

မုဆိုးကလေးသည် လောလောလတ်လတ် အရေခွာထားသော ယုန်စည်းကို လက်ထဲမှ ပစ်ချကာ အမျိုးသမီး၏ ဘေးတွင် ဒူးထောက် ထိုင်ချလိုက်သည်။ ။

သူသည် ကလေးငယ်ကို ကြည့်လိုက်၊ အမျိုးသမီးကို ကြည့်လိုက်ဖြင့် အတန်ကြာမျှ ဝေခွဲမရ နိုင်အောင်စ ဖြစ်နေမိသည်။ ။ နောက်ဆုံးတော့ ဆုံးဖြတ်ချက်တစ်ခုကို အပြီးအပိုင် ချလိုက်သည်။ ။ ယင်းသို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်မိသည့် အတွက်လည်း သူ့ကိုယ်သူ စိတ်မကောင်း ဖြစ်မိရသည်။ ။

အမျိုးသမီးသည် တစ်ကိုယ်လုံး ပြာနှမ်းပြီး ရေခဲတုံးလို အေးစက်နေပြီ။ သူမသည် အသက်အရွယ်အားဖြင့် ၂၀ ကျော်ကျော် ကလေးသာ ရှိပေဦးမည်။ အလွန်ဆုံးရှိပါမှ ၂၃ နှစ်ခန့်။

သူမ သေနေပြီ ဆိုသည် ကိုတော့ မြင်ရရုံနှင့် သိသာလှသည် ။

သူက အခွဲအကျိတွေ ပေကျံနေသော ကလေးငယ်ကို ကောက်ကိုင်လိုက်သည် ။ ကလေးငယ်ကို ကောက်ကိုင်လိုက်သည် ။ ကလေးငယ်က အသံသေးသေးဖြင့် ဝါးခနဲ အော်ငိုလိုက်ပြီး သူ့လက်ထဲတွင် ခြေလက်ကလေးတွေ ရုန်းကန် လှုပ်ရှားနေသည် ။

ကလေးငယ်နှင့် မိခင်တို့ ကို ဆက်သွယ်ထားသော ကြိုးသေးသေး ကလေးကြောင့် သည် အတိုင်းတော့ ဘယ်လိုမှ ဖြုတ်၍ မရနိုင်ဆိုသည် ကို ချက်ချင်း သိလိုက်သည် ။

သူသည် မကြာခင်က သိုးကလေး မွေးဖွားသည် ကို မြင်ခဲ့ရဖူးသည် ။ သူပြန်လည် စဉ်းစားသည် ။

ဟုတ်ပြီ၊ သိုးထိန်းကြီးက ဘယ်လို လုပ်ခဲ့သည် ကို သတိရပြီ။ သို့သော် သည် ကလေးကို ထိုအတိုင်း သူလုပ်ရဲပါမည်လား။

ကလေး အငိုတိတ်သွားပြီ။ တစ်ခုခုတော့ အမြန်ဆုံး လုပ်မှ ဖြစ်တော့မည်။

သူသည် ခါးထဲမှ ဓားမြှောင်ကို ဆွဲချွတ်လိုက်သည် ။ ယုန်ကလေးများကို သူ အမြဲတမ်း အရေခွံခွာနေကျ ဓားမြှောင်ကလေး။

သူက ဓားမြှောင်ကို အင်္ကျီလက်မောင်းပေါ်တွင် ဘယ်ပြန်ညာပြန် သုံးလေးချက်မျှ ကျင်းပစ်လိုက်သည် ။ ပြီးတော့ ခေတ္တမျှ ဆုတ်ဆိုင်းဆိုင်း ဖြစ်နေလိုက်သေးသည် ။

နောက်ဆုံးတော့ သူသည် ကလေးငယ်၏ ချက်တွင် တန်းလန်း ချည်ထားသော ကြိုးမျှင် ကလေးကို ဓားမြှောင်ဖြင့် တစ်ချက်တည်း တိခနဲ ဖြတ်လိုက်တော့သည်။ ။

ဖြတ်ရာမှ သွေးတွေ စီးကျလာသည်။ ။ သိုးကလေး မွေးတုန်းက သိုးထိန်းကြီး ဘယ်လို လုပ်ခဲ့သလဲ။ သတိရပြီ။ သိုးထိန်းကြီးက သိုးကလေး၏ ချက်မှ ကြိုးစကို ထုံးချည် ထားလိုက်သည်။ ။

မုဆိုးကလေးသည် သူ့ဘေးမှ မြက်တစ်ဆုပ်ကို ဆွဲနုတ်လိုက်ပြီး ကလေးငယ်၏ ချက်ကြိုးနှင့် ပူးချည်လိုက်သည်။ ။

ထို့နောက် ကလေးငယ်ကို ကောက်ချီ လိုက်သည်။ ။

ဒူးထောက် ထိုင်နေရာမှ ဖြည်းဖြည်းကလေး ပြန်ထသည်။ ။ သူ့ရလာသော ယုန်သုံးကောင်နှင့် သည် မိန်းမ အလောင်းတွေကိုတော့ သည် နေရာမှာ ပဲ ထားပစ်ခဲ့ရတော့မည်။ ။

သူက အမျိုးသမီး၏ ခြေနှစ်ဖက်ကို ပြန်စေ့ထားလိုက်သည်။ ။

"ဗိုက်ပေါ်စုနေသော အဝတ်ကို ပြန်ပြီး ဆွဲဖုံးလိုက်သည်။ ။

"ဘုရား . . . ဘုရား"သူက အသံထွက်၍ ဘုရားတ လိုက်မိသည်။ ။ ကောင်းသော အရာတစ်ခုကို လုပ်မိသည့် အခါတွင် ဖြစ်စေ၊ ဆိုးသော အရာတစ်ခုကို လုပ်မိသည့် အခါတွင် ဖြစ်စေ သူက သည် စကားကို အမြဲတမ်း ရွတ်လေ့ရှိသည်။ ။ သို့သော် ယခု သူလုပ်လိုက်သော အရာသည် ကောင်းသော အရာလား၊ စိုးသော အရာလား ဆိုသည် ကိုတော့ သူမပြောတတ်။ သူဝေခွဲ၍ မရ။ ။

ထို့နောက်တော့ မုဆိုးကလေးသည် ကလေးငယ်ကို ရင်ခွင်ပိုက်ကာ သူတို့ ၏ တဲအိမ်ဆီသို့ သုတ်ခြေတင် ပြေးလာခဲ့တော့သည်။ ။

အိမ်တွင် သူ့မေမေသည် ယုန်သားဟင်း ချက်ရန် သူ့ကို တမျှော်မျှော် စောင့်နေလိမ့်မည်။ ယုန် ဘယ်နှကောင် လောက်များ ရလာမလဲ။ တစ်အိမ်သားလုံးများ စားလောက်ပါ့ မလားဟု မေမေက တွေးနေလိမ့်မည်။ သူတို့ မိသားစုက စုစုပေါင်း လူရှစ်ယောက်ဆိုတော့ မေမေက အနည်းဆုံး ယုန် သုံးကောင်လောက်တော့ ရလာစေချင်လိမ့်မည်။

တစ်ခါတစ်ရံ သူသည် သူ့ဖခင် အလုပ်လုပ်သော နယ်စားကြီး၏ ခြံထဲမှ တောဘဲဖြစ်ဖြစ်၊ ဘဲငန်းဖြစ်ဖြစ်၊ ရစ်ဖြစ်ဖြစ် တစ်ကောင်တလေ ရလာတတ်သည် ။

သည် နေ့တော့ သူ့ရလာသော အမဲကောင်မှာ ခါတိုင်း ရတတ်သော အကောင်တွေနှင့် လုံးဝမတူ။ မေမေက ဘယ်လိုများ ပြောလိမ့်မလဲ။ ညစာအတွက် ယုန်မရခဲ့လို့ ဆူများ ဆူနေမလား။ မတတ်နိုင်တော့။ ဆူချင်လည်း ဆူပါစေတော့။

အိမ်ရှေ့တံခါးဝ ရောက်လာသည် ။ သူ့လက်ထဲမှ ကလေးငယ်အတွက် မသက်မသာ ဖြစ်သွားမည် စိုးသဖြင့် တံခါးကို လက်နှင့် မခေါက်ဘဲ ခြေထောက်နှင့် ခေါက်လိုက်သည် ။

သူ့မေမေ တံခါးလာဖွင့်သည် ။ သူက ဘာစကားမျှ မပြောဘဲ ကလေးငယ်ကို သူ့မေမေဆီသို့ ညင်သာစွာ ကမ်းပေးလိုက်သည် ။

သို့သော် မေမေက ကလေးငယ်ကို လှမ်းမယူ။ လက်တစ်ဖက်ကို ရင်ဘတ်ပေါ်တွင် ဖိကာ ကလေးငယ်ကိုသာ တအံ့တဩ စိုက်ကြည့်နေသည် ။

ခဏကြာတော့မှ "ဘုရား . . . ဘုရား" ဟူ၍ ရွတ်ရင်း လက်နှစ်ဖက်ကို ရင်ဘတ်ပေါ်တွင် ကြက်ခြေခတ်၍

မေတ္တာပို့လိုက်သည်။ ။

မုဆိုးကလေးက သူ့မေမေ၏ မျက်နှာကို မျက်တောင်မခတ် စိုက်ကြည့်နေသည်။ သူ့ မေမေ၏ မျက်နှာတွင် ဒေါသရိပ် လုံးဝ မတွေ့ရသော အခါတွင် မှ သူ့ရင်ထဲ အေးခနဲဖြစ်သွား မိသည်။ ။

မေမေသည် ကလေးငယ်ကို ကြင်နာသော မျက်လုံးများ ဖြင့် စူးစူးစိုက်စိုက် ကြည့်နေသည်။ ။ သည် လို အကြည့်မျိုးကို မုဆိုးကလေး အနေဖြင့် သည် တစ်ခါသာ မြင်ဖူးသေးသည်။ ။ သည် တော့မှ . သူလုပ်ခဲ့သော အရာသည် ကောင်းသော အရာဖြစ်ကြောင်း မုဆိုးကလေးက သဘောပေါက် သွားတော့သည်။ ။

"ကလေးက ချစ်စရာကလေးပဲ မေမေ"

"ဟုတ်တယ် . . . ချစ်စရာ ယောက်ျားကလေးပဲ"

မေမေက ခေါင်းတညိတ်ညိတ်ဖြင့် ပြန်ပြောသည်။ ။

"သား . . . ဘယ်ကတွေ့လာခဲ့တာလဲ"

"မြစ်ကမ်းနားမှာ မေမေ"

"ဒီတော့ . . . သူ့အမေကရော"

"သေနေပြီ မေမေ"

"ဘုရား . . . ဘုရား"

မေမေက ရင်ဘတ်ပေါ်တွင် လက်နှစ်ဖက်ကို ကြက်ခြေခတ်၍ ဆုတောင်း လိုက်ပြန်သည်။ ။ .

"ကဲ သား ဖေဖေဆီသာ မြန်မြန်ပြေးပေတော့၊ သူ့ကို အားလုံးပြောပြ ကြားလား၊ သူက ဝမ်းဆွဲသည် အာရုံလာကို သွားခေါ်လိမ့်မယ်၊

ပြီးတော့ . . . သူတို့ နှစ်ယောက်ရော သားပါ
ပြန်လာခဲ့ဦး ကြားလား"

မြန်မြန်လဲ

မုဆိုးကလေးက ကလေးငယ်ကို သူ့မေမေဆီသို့
ကမ်းပေးလိုက်သည်။ ထို့နောက် လက်နှစ်ဖက်ကို ဘောင်းဘီတွင်
သုတ်ပစ်လိုက်ပြီး သူ့ဖေဖေ အလုပ်လုပ်နေသော နယ်စားကြီးခြံသို့
ဝမ်းသာ ရွှင်မြူးစွာဖြင့် ပြေးထွက် သွားတော့သည်။ မေမေက တံခါးကို
ပခုံးနှင့် တွန်း၍ ပိတ်လိုက်သည်။ ပြီးတော့ သမီးအကြီးကို လှမ်းခေါ်ပြီး
မီးဖိုတွင် ဟင်းအိုး တင်လိုက်ရန် ပြောလိုက်သည်။

သူမသည် ခွေးခြေပေါ်တွင် ထိုင်ချလိုက်ပြီး အင်္ကျီကြယ်သီးကို
ဖြုတ်သည်။ ပြီးတော့ သူမ၏ ပျော့အိနေသော နို့သီးကို ကလေးငယ်၏
ရှုံ့တွနေသော ပါးစပ်ကလေးပေါ်တွင် တင်ပေးသည်။

သည် အတိုင်းဆိုလျှင် သူမ၏ အငယ်ဆုံး ခြောက်လသမီးငယ်
ဆိုဖီယာသည် သည် နေ့ညတွင် ဆို့ရတော့မည် မဟုတ်။

ခမျာကလေးက မနက်အထိမှ အသက်ရှည် ပျံ့မလားမသိ၊
သူ့ကိုယ်ခန္ဓာလေးကလည်း သေးသေး ညှက်ညှက်ကလေးရယ် . . .။

မေမေက ကလေးငယ်ပါ လုံအောင် သူမ၏ ပခုံးပေါ်တွင် တဘက်ကို
လွှားခြုံရင်း ညည်းပြော ပြောလိုက်သည်။

"သူ့ ကုသိုလ်ကံ အကြောင်းပေါ့ကွယ်"

ဝမ်းဆွဲသည် မကြီး အာဇူလာက ကလေးငယ်၏ ချက်ကြိုးကို သေသေချာချာ ပြန်ချည်ပေး သည်။ ပြီးတော့ သန့်သန့်စင်စင် ရေလည်း ချိုးပေးသည်။

အိမ်ရှင် ယောက်ျား ဖြစ်သူကမူ ဘာစကားမှ မပြောဘဲ သူ့တို့ လုပ်တာ ကိုင်တာကိုသာ မလှုပ်မယှက် ရပ်ကြည့်နေသည်။

"အိမ်ကို ဧည့်သည် ရောက်လာတာဟာ ဘုရားသခင် ကြွလာတာနဲ့ အတူတူပါပဲ . . . တဲ့ " မိန်းမဖြစ်သူက ပိုလန်ရိုးရာ စကားပုံကို ကိုးကားပြီး ပြောလိုက်သည်။

ဤတွင် ယောက်ျားလုပ်သူက ထို့ခနဲ တံတွေးတစ်ချက် ထွေးပစ်လိုက်ပြီးလျှင်

"ဘုရားကြွလာတာ မဟုတ်ဘူး ကွ၊ ကာလရောဂါ ရောက်လာတာ သိရဲ့ လား တို့ မှာ ကလေးတွေ ဒီလောက်များ နေတာ နောက်ထပ် ဘာလုပ်ဦးမှာ မို့လဲ"

မိန်းမဖြစ်သူက မကြားယောင် ဆောင်ကာ ကလေးငယ်၏ ဆံပင်နက်နက် ကလေးတွေကိုသာ အသာအယာ ပွတ်သပ် ကစားနေလိုက်သည်။ ပြီးတော့ သူမက လင်ဖြစ်သူအား မော်ကြည့်ရင်း

..

"ဒီတော့ သူ့ကို ဘယ်လို နာမည်ပေးမလဲ . . . ဟင်"

လင်ဖြစ်သူက မျက်နှာကို ရှုံ့မဲ့ကာ ပခုံးနှစ်ဖက်ကို တွန့်လိုက်ပြီးနောက် . . .

"ဘာနာမည်လဲ၊ ဘာနာမည်မှ မပေးဘူး၊ သူ့ဟာသူ တစ်သက်လုံး နာမည် မရှိဘဲနဲ့ သင်္ချိုင်းကုန်း ရောက်တဲ့ အထိ ဒီလိုပဲ နေသွားပါစေ"

(၂)

အမေရိကန်နိုင်ငံ

မက်ဆာချူးဆက်ပြည်နယ်

ဘော့စတွန်မြို့

၁၉၀၆ ခုနှစ်၊ ဧပြီလ ၁၈ ရက်

ဆရာဝန်သည် မွေးခါစ ကလေးငယ်အား ခြေကျင်းဝတ်မှ စု၍
ဦးစောက်ထိုး မြှောက်ကိုင်လိုက်ပြီး ကလေးငယ်၏ တင်ပါးကို
အသာကလေး ပုတ်လိုက်သည် ။ ကလေးငယ်က အိပ်ရာက
လန့်နိုးလာသူပမာ ဝါးခနဲ အော်၍ ငိုသည် ။

ဘော့စတွန်မြို့မှ မက်ဆာချူးဆက် အထွေထွေ ဆေးရုံကြီးသည်
သန်းကြွယ် သူဌေးကြီးများ ၏ မိသားစုဝင်များကိုသာ ဦးစားပေး၍
လက်ခံကုသပေးသည် ။ တစ်ခါတစ်ရံ သူဌေးကတော်၊ သူဌေးသမီးတို့
၏ ကလေးများကိုလည်း မွေးဖွားပေးသည် ။ ဤဆေးရုံတွင်
ကိုယ်ဝန်ဆောင် မိခင်လောင်းတို့ သည် လုံးဝ နာကျင်ပင်ပန်းခြင်း
မရှိဘဲ မိမိတို့ ၏ သားငယ်၊ သမီးငယ်များကို ရှော့ရှော့ ရှူရှူ
လွယ်လွယ်ကူကူ မွေးဖွားကြရသည် ။ ထို့ကြောင့်လည်း
ဤဆေးရုံကြီး၏ ဂုဏ်သတင်း ကျော်ကြားခြင်းဖြစ်သည် ။

၁၉၀၆ ခုနှစ်၊ ဧပြီလ (၁၈) ရက်နေ့ နံနက်တွင် လူရွယ်တစ်ယောက်သည် ယင်းဆေးရုံကြီး၏ သားဖွားခန်း အပြင်ဘက်တွင် စိတ်လှုပ်ရှားစွာဖြင့် ခေါက်တုံ့ခေါက်ပြန် လျှောက်လျက်ရှိသည်။ ။

အခန်းထဲတွင် မူ သားဖွားဆရာဝန် နှစ်ယောက်နှင့် မိသားစု ဆရာဝန်ကြီးတို့ အလုပ်များ နေကြ သည်။ ။

ယခု မွေးဖွားမည့် ကလေးသည် စောစောက လူငယ်၏ ဇနီးမှ ပထမဆုံးအကြိမ် မွေးဖွားမည့် ကလေးဖြစ်သည်။ ။

ပထမဆုံး မွေးဖွားမည့် ကလေးအတွက် အစစအရာရာ အဆင်ပြေအောင် အတတ်နိုင်ဆုံး ကြိုတင်ပြင်ဆင်မှု ရှိရမည်ဟု ကလေးဖခင်လောင်း လူငယ်က ခံယူထားသည်။ ။

ထို့ကြောင့်လည်း မိသားစု ဆရာဝန်ကြီးအပြင် အခြား သားဖွားပါရဂူ ဆရာဝန်နှစ်ဦးကိုပါ ကြေးကြီးပေး၍ ငှားရမ်းခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ ။

ယင်း ဆရာဝန်ကြီး နှစ်ဦးအနက် တစ်ဦးသည် အဖြူရောင် ဆေးရုံဝတ်စုံ ရှည်ကြီးအောက်တွင် ပါတီပွဲဝတ်စုံကို ကျကျနန ဝတ်ဆင်ထားသည်။ ။ ကလေး မီးဖွားပြီးလျှင် ညစာစားပွဲ တစ်ခုသို့ ဆက်လက် တက်ရောက်ရန် ဖြစ်သည်။ ။ သူသည် ပါတီပွဲသို့ စောစော သွားချင်သော်လည်း မည်မည်ရရ မပင်ပန်းဘဲနှင့် ပိုက်ဆံ နှင့်နေအောင်ရသော သည် ကလေး မီးဖွားခြင်းကို သူ့အနေဖြင့် ဘယ်လိုမှ ရှောင်လွှဲ၍ မဖြစ်ချေ။

ဆရာဝန် သုံးယောက်တို့ သည် ကလေးကို မည်သူက ဦးဆောင် တာဝန်ယူ၍ မွေးဖွားပေးမည် နည်းဟု အချင်းချင်း မပြတ်မသား

ဖြစ်နေခဲ့ကြသည် ။ သို့ဖြင့် သုံးယောက် သဘောတူ တုတ်ချောင်း
မဲနှိုက်၍ အဆုံးအဖြတ် ယူခဲ့ကြသည် ။ ကံအားလျော်စွာပင်
မိသားစုဆရာဝန် ဒေါက်တာ မက္ကင်ဇီက တာဝန်ယူ မွေးဖွားခွင့်ရခဲ့သည်
။

ကလေးအဖေသည် စင်္ကြံတွင် ခေါက်တုံ့ခေါက်ပြန် လျှောက်ရင်း
ကလေးအတွက် နာမည် ရွေးနေသည် ။ အားရှိသော၊ တည်ကြည်သော၊
ခန့်ညားသော နာမည်မျိုး ဖြစ်ရမည်။

တကယ် ဆိုသော် သူ့အနေဖြင့် သည် အထိ စိတ်လှုပ်ရှား
နေစရာအကြောင်း လုံးဝမရှိ။

သူ့ဇနီး အယ်နီကို အိမ်ဖော်ရောဘတ်တို့ လင်မယားက မနက်
အစောကြီးကပင် ဇိမ်ခံ ကားကြီးဖြင့် ဆေးရုံသို့ ခေါ်လာခဲ့ကြသည် ။
အယ်နီက သူမ၏ ကိုယ်ဝန်သည် ရှစ်လနှင့် ၂၈ ရက်ရှိပြီဟု ဆိုသည် ။
သည် နေ့မနက် မနက်စာ စားပြီးနောက် ဗိုက်နာလာသည် ။ သူမ၏
လင်တော်မောင်က သူ့ ဘဏ်ပိတ်ပြီးချိန် ညနေပိုင်းလောက်မှ ကလေး
မီးဖွားလိမ့်မည်ဟု ခန့်မှန်းသည် ။

သူက စည်းကမ်းကို အလွန်ရိုသေသူ ဖြစ်သည် ။ ကလေးမွေးသည့်
အတွက် လုပ်နေကျ အလုပ်ကို ဖျက်ရမည်ဆိုသော အယူအဆကို
လုံးဝလက်မခံ။

သို့သော် ယခုမူ သူသည် သားဦးဖခင်တို့ ၏ သဘာဝအတိုင်း
ရင်ထဲက ဖိုလို့က် ဖိုလို့က်ဖြင့် တစ်နေရာတည်းတွင် ငြိမ်ငြိမ်
မထိုင်နိုင်ဘဲ ခေါက်တုံ့ခေါက်ပြန် လမ်းသလား နေမိသည် ။

ဆရာဝန် ကလေးများ နှင့် သူ့နာပြု ဆရာမများက စကားတိုးတိုး
ပြော၍ ခေါင်းကို မသိမသာငုံ့၍ ရိုကျိုးဟန်ဖြင့် သူ့ဘေးမှ

ဖြတ်သွားကြသည် ။ တော်တော်ကလေး လွန်သွားတော့မှ စကားကျယ်ကျယ် ပြောကြသည် ။ ခေါင်းကို ပြန်ထောင်ကြသည် ။ သို့သော် သူကတော့ သူတို့ ကို လုံးဝဂရုမစိုက်။ သူ့ကို လူတိုင်းပင် သည် အတိုင်း ဆက်ဆံနေကြသည် မဟုတ်လား။ သူတို့ လူတိုင်းပင် သည် အတိုင်း ဆက်ဆံနေကြသည် မဟုတ်လား။ သူတို့ အနက် အများ စုသည် သူ့မျက်နှာကို တစ်ခါမျှ မမြင်ဖူးကြ။ သို့သော် သူ့အကြောင်းကိုတော့ ကောင်းကောင်း သိကြသည် ။

အကယ်၍ ယောက်ျားကလေးသာ မွေးဖွားခဲ့လျှင်တော့ သူက သည် ဆေးရုံတွင် အရေးတကြီး လိုအပ်နေသော ကလေးဆောင်တစ်ခု ဆောက်လုပ် လှူဒါန်းမည်ဟု ဆုံးဖြတ်ထားသည် ။ စာကြည့်တိုက် တစ်ခုနှင့် ကျောင်းတစ်ကျောင်းကိုလည်း ဆောက်လုပ် လှူဒါန်းခဲ့ပြီးပြီ။

ဖခင်လောင်း လူငယ်သည် လက်ထဲမှ ညနေသတင်းစာကို ဖတ်ဖို့ ကြိုးစားသည် ။ သို့သော် စားလုံးတွေကိုသာ မြင်နေရသည် စိတ်က တခြား ရောက်နေ၍ ဘာမှ အဓိပ္ပာယ် မပေါက်။ သူတော်တော်ပင် စိတ်လှုပ်ရှားနေသည် ။ စိတ်လှုပ်ရှားရုံသာမက စိုးရိမ်စိတ်ပင် ဝင်နေလိုက်သေး သည် ။

သားယောက်ျားကလေး မွေးလာလျှင် အနာဂတ်အတွက် စိတ်အေးရမည်။ သူ၏ ဘဏ်လုပ်ငန်း တစ်ခုလုံးတွင် တစ်နေ့သောအခါ ဘဏ်ဥက္ကဋ္ဌ နေရာအတွက် လူစားရလာနိုင်သည် ။ သူ့နေရာကို ဆက်ခံမည့် သားဦး ဖွားစေချင်သည် ။

သူသည် "အီးဗင်းနင်း ထရန်စကရစ်ထံ" သတင်းစာကို လှန်လိုက်သည် ။ ဘောလုံးပွဲ သတင်းကို သွား၍ ဖတ်မိသည် ။ ဘော့စတွန် အသင်းက နယူးယောက် အသင်းကို အပြတ်အသတ်

နိုင်လိုက်သည် ။ "အင်း နိုင်တဲ့ လူတွေကတော့ အပျော်လုံးဆိုးပြီး အောင်ပွဲခံနေကြမှာပဲ"

ထိုနောက် စောစောက ကမန်းကတန်း ဖတ်ခဲ့မိသော မျက်နှာဖုံး သတင်းကို သတိရပြီး ပြန်လှန်လိုက်သည် ။ အမေရိကန် ပြည်ထောင်စု သမိုင်းတွင် အကြီးကျယ်ဆုံးသော ငလျင်သတင်း။

ဆန်ဖရန်စစ္စကိုမြို့တွင် ငလျင်ကြီး လှုပ်သွားခဲ့သည် ။ အနည်းဆုံး လူပေါင်း ၄၀၀ လောက် သေဆုံးလိမ့်မည်ဟု သက်ဆိုင်ရာက ခန့်မှန်းထားသည် ။ အင်း သက်ဆိုင်သူတွေကတော့ အပူလုံးဆိုးပြီး မျက်ရည်နှင့် မျက်ခွက် ဖြစ်နေကြလိမ့်မည်။

သည် သတင်းကြောင့် သူတော်တော် စိတ်ပျက်သွားသည် ။ သည် သတင်းကြောင့် သူ့သားကလေး မွေးဖွားသည့် မင်္ဂလာသတင်း မြုပ်သွားလိမ့်မည်။ လူတွေက ငလျင်သတင်းကိုသာ အရေးတယူ ပြောဆိုနေကြလိမ့်မည်။

သားကလေး မွေးလာမည်ဟု လုံးဝ မသိနိုင်သေးသော်လည်း သူကတော့ မိန်းကလေး လုံးဝ မဖြစ်နိုင်ဟု ကျိန်းသေပေါက် တွက်ထားသည် ။

စီးပွားရေးကဏ္ဍကို လှန်လိုက်ပြန်သည် ။ စတော့ အရောင်းအဝယ် ဈေးကွက် သတင်းများကို ဖတ်ကြည့်သည် ။ ငလျင်ဒဏ်ကြောင့် သူ့အနေဖြင့် ဘဏ်တိုက်တွင် အပ်ထားသော ငွေဒေါ်လာ တစ်သိန်းခန့် နစ်နာသွားခဲ့ပြီ။ သို့သော် ကိစ္စမရှိ။ သူ့တွင် နောက်ထပ် စုငွေ ဒေါ်လာ ၁၆ သန်းတောင် ကျန်ပါသေးသည် ။ ယခုဆိုလျှင် အတိုးတွေလည်း တော်တော်တက် နေရော့မည်။ ထိုငွေတွေသည် သူ၏ မမွေးသေးသော သားဦးကလေး အတွက် ဖြစ်သည် ။ သားဦးကလေးအတွက်

မွေးနေ့လက်ဆောင် ဖြစ်သည်။ ။

သူက သတင်းစာကို ဖတ်ဟန်ဆောင်ရင်း ခေါက်တုံ့ခေါက်ပြန် လမ်းလျှောက် ပြန်သည်။ ။

ပါတီပွဲဝတ်စုံ ဝတ်ထားသော ဆရာဝန်သည် ဆင်နားရွက် သံတံခါးကို တွန်းဖွင့်ပြီး အခန်းထဲမှ ထွက်လာသည်။ ။ သူက သူ့အနေဖြင့် ဘာမှ ပင်ပင်ပန်းပန်း မလုပ်ရဘဲ ပိုက်ဆံနှင့်နေအောင် ရလိုက်သော သည် လုပ်ငန်းအတွက် တစ်ခုခုတော့ လုပ်ရမည်ဟု စဉ်းစားမိသည်။ ။ ဆရာဝန် သုံးယောက်အနက် သူတစ်ဦးတည်း သာလျှင် ဝတ်ကောင်းစားလှ ဝတ်ထားသူဖြစ်၍ သူသာလျှင် ဤသတင်းကို ဖခင်ဖြစ်သူထံ ပို့ထိုက်သည် ဟု လည်း သဘောပိုက်သည်။ ။

သူတို့ နှစ်ယောက်သည် စကားမပြောဘဲ အတန်ကြာသည် အထိ တစ်ယောက်မျက်နှာ တစ်ယောက် ကြည့်နေကြသည်။ ။

ဆရာဝန် ကိုယ်တိုင်ပင်လျှင် အတော်ကလေး စိတ်လှုပ်ရှားသလို ခံစားနေရသည်။ ။ သို့သော် ကလေးအဖေ ရှေ့တွင် ဆရာဝန် တစ်ယောက်ပီပီ ဆက်ဆံရန် သူက အားတင်းလိုက်သည်။ ။

"ဂုဏ်ယူပါတယ် . . . မစ္စတာကိန်း၊ ခင်ဗျားမှာ သားဦး ယောက်ျားကလေး တစ်ယောက် ရပါပြီ၊ အင်မတန် ချောတဲ့ ချာတိတ်ကလေးပဲ"

သူများ တွေ ကလေးမွေးလျှင် လူတွေက သည် အတိုင်းပဲ လောကဝတ်စကား ပြောတတ်ကြသည်။ ။ အလကား မြှောက်ပြောတဲ့ စကားတွေ၊ သို့သော် ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် သူက ဘုရားသခင်ကို ကျေးဇူး လိုက်မိသည်။ ။ သူ့အမွေ၊ သူ့လုပ်ငန်းကြီးကို ဆက်ခံမည့်

ကျားကျားလျားလျား သားဦးကလေး တစ်ယောက် ရခဲ့ပြီ
မဟုတ်ပါလား။

ဆရာဝန်က ငြိမ်သက်နေသော အခြေအနေကို ဖြိုခွင်းလိုက်သည်။ ။

"ကလေးကို ဘယ်လို နာမည်ပေးမယ်လို့ စိတ်ကူးထားပါသလဲ"

ကလေးဖခင်က နှောင့်နှေး ကြန့်ကြာခြင်း မရှိဘဲ ချက်ချင်း
ပြန်ပြောလိုက်သည်။ ။

"ဝီလျံလိုဝယ်ကိန်း"
